

BORSSZEM JANKÓ

Bécsi Circus.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 18 kr.

A generálisné.

»Hova, hova édes férjem?«
 »Megyek be a házba;
 Türelmetlen vár a pártom,
 Ne várjon hiába.«
 »Ne siess még, édes férjem,
 Ministeri hámba;
 Maradj, amíg befordulék
 Öltöző szobámba.«

»En kegyesem, jó hitvesem,
 Be kedvembe jársz te:
 Ha *mi* gátat nem csináltunk —
 Collectát csinálsz *te*.
 Az a penna s az a persely
 Be illik kezedbe!
 Így vehet részt gyöngé asszony
 Kemény közéletbe.«

Árvizverték nehéz sorsa
 Már kit se aggasszon;
 Hol a baj nagy, ott terem a
 Generális asszony.
 Ő viszi a vizek árján
 A »Segítség« gályát.
 Követi sok író, mágnás
 Lobogó ruháját.

Gyűjtést szervez, lapot tervez,
 Gyűlést is hív össze,
 Tesz indítványt, módosítványt,
 S buzdít közbe-közbe.
 Ennek jó szó, — levél annak,
 Amannak egy kártya —
 Így fegyelmeződik az ő
 Liberális pártja.

És a párttal szigorúbb még
 Mint a generális:
 Mert az asszony pártja nem csak
 Névre liberális.
 Nem törődnek polemikus
 Szórszálhasogatással,
 Jobbat tesznek, többre mennek
 Liberalitással.

Méltó asszony az urához —
 S neje méltó férje.
 Résen vannak, az országot
 Akármi baj érje.
 Küzd egy csipet ellenzékkel
 A generális még, —
 De egy hang sincs, mely ne áldja
 A generálisnét.

A „TRIBUNA“ sajtópöre.

— A »Tribuna« saját eredeti tudósítása. —

A tárgyalási terem zsufolva magyarokkal, kik a rájuk váró hazafias élvezet reményében fogukat csattogatják és nyelvüket vérszomjasan csettengetik.

Slavici belép: nyugodtan, főségesen, derülten, mint egy martyr, ki a vértanúságnak örvend.

Jeszenszky Sándor kir. főügyészi helyettes — herculesi alak, torzonborz szakállal, vérben forgó szemekkel, bömbölő hanggal, — elmondja vádbeszédét:

»T. esküdtszék! Slavicit olajba kell főzni, ámbár a roston sütés se megvetendő élvezet. Óseink, midőn még emberhússal éltek, igen kedvelték a román martyrsteaket félangolosan. Fájdalom, a modern kor elpuhult magyarja beéri a román könyekkel és jajokkal. Mi ez nekem? Semmi! Shylocki örömmel vágnék ki egy latnyi hust ez urnak a husából.

Az elnök. Méltóztassék, t. főügyészi helyettes úr! Hiszen a vádlott román, azzal mindent tehet. (Slavici arczán fájdalmasan keserű boldog mosoly vonaglik végig.)

Slavici (nemes pathosszal.) Rajta, véredek! Tépjetek szét darabokra, bár meg nem bántottalak! Nemzetemért szívesen szenvedek.

Az esküdtszék, törvényszék és a közönség le vannak sujtva e magasztos magatartástól és elszégyenülve nem merik a toll daliáját egy évnél hosszabb fogságra itélni.

Irodalom és Zene.

„A medve-idomár.“ Jókai nyomán utánírta és a »Nemzetnek« ajánlja Oncsu Juon ihletett medve-mozgósító.

„Már én többet korhely legény nem leszek!“ Elkeseredési szóló az új szeszadó ellen. Éneklő Busa Ákos hajléktalan andalgász és éjféle megállitnok.

„Hej, van nekem arra bizonyosságom!“ Kiszakított rész a »Betyár Kendőjéből«. Dérdurból fujja Soós kir. ügyész.

„Bús az idő, bús vagyok én magam is.“ Az áprilisi esővel versenyt sirja Dr. Szentgyörgyi Weisz, nyugalmaztatott időjós.

„JÓ SZIV.”

Tűz, víz használ, ám de árt is,
És ilyenkor borzasztón dul —
Helyre ütni bajt is, kárt is:
Reményljük az egész hontul.
Éljen!

ORSZÁGGYÜLESI TUDÓSÍTÁS.

— From our own. —

(Halászat — Rákászat.)

Emich Gusztáv. T. ház! A halpaprikás pompás étel. A halkocsnya felséges komedencia. Szeretjük a fogast. Éldeljük a pisztrángot. A halászat sport és kereset. Mindkét minőségben eddig potyázott a drága honhaza; ennek azonban végét vessünk most. Tessék ezentul két forintot fizetni a halásznapi engedélyért és méltóztatásék ezeket a csendes állatokat az ivás boldog korában kimélni, mikor csuka csukánénak, ponty pontyillának lágy kopolyu-hangon suttogja: legyünk boldogok ikráinkban!

Eötvös Károly. Ezer czompó és galócza! Hát ezt kaptuk megint? Két forint a halásznapi szabadságért? Nevetséges! Hogy meri a kormány megadóztatni azt, amit az Uristen megteremtett? Vajjon képes-e Széchenyi Pál gróf uram a bibliából azt a helyet idézni, mely szerint a Teremtő a vadakat és halakat megteremtven, a vadászatot és halászatot külön engedélyhez kötötte volna?

Fenyvessy Ferencz. A halakhoz nem értek, azokról hát hallgatok, mint a hal. És kívánom, hogy e tárgy elhalasztassék, míg alaposan áttanulmányoztam. (Halvány az élez, Ferkó!) Hugo Viktor sem tudott jobbakat. (Halleluja a jobb középén.) E halásznapi törvény nem haladás, hanem halvevés. (Az elnök elájul e rémitő viczre; a szónok felcsöngeti.) De a rákokról már beszélhetek. Sokat foglalkoztam velök. Zsenge s ah, oly boldog gyermekkoromban eleget rákásztam. Igenis nem ró — hanem... (Pfüj Franczi!) A rákot következőleg osztályozom: van hasznos rák, amit mi eszünk, és haszontalan rák, ami bennünket esz meg. Ez olyan lelketlen állat, hogy nem elégszik meg közönséges emberrel, hanem még a legvittezebb német császárt is megtámadja. Hogy a mi kormányunk, az ő pirulni képtelen rákeziójában... (Az elnök: Bocsanat, ez ép oly gyenge szójáték mint a milyen erős támadás.) Kérem, Hugo Viktor szerint a szójáték nem vicz. Ha nem vicz, tehát argumentum. Jelen törvényjavaslat nem intézkedik a rákok fönt neveztem fájáról, azért azt el nem fogadhatom.

Vadnay Andor. A törvényjavaslat nem tesz említést két nevezetes rákfajról: a zsidrákról és zsebrákról. Ez utóbbi különösen választások idején üti fel hydra-fejét és képviselőjelölt körökben tesz nagy pusztítást. A zsidrák minden időben veszedelmes, különösen ha a zsebrákokat nem akarja gyógyítani.

Hojtsy Pál. A törvényjavaslatot két szempontból nem fogadom el: mint ellenzéki képviselő semmi, a kormánytól eredő javaslatot nem fogadhatok el, és el nem fogadhatom mint csillagász. Ez utóbbi szempontból azért roszallom, mert az én szakmámba vágó rákot, a rák csillagzatot elmellőzi. Ha már rák, legyen csillag. A csillagát!

Herman Ottó (kezében a halásznapi könyvével bús elégtétellel keserűen mosolyog le a karzatról a házba.)

Tönődések
Seiffensteiner Solomontól.

✧ Én nem esek kétségbe o franczok fülütte. Ez o nép, ho szölte is ejd Bolangert — de mingyán szölte huzzá ejd Pasteurt.

✧ O múltkor o mienk képviselüházba horagodták azon rojto mogokat, hojd Bécsbe o Magyarországt belfüldnek irtak; mas-tand megint o bécsi képviselüházban ozért horogodták meg mogokat, hojd Modjorországt kölfüldnek nevezték. Forcsa! — Erre jün nekem eszibe a Kóbi Feiglstock, omi hojdonába sok péndzet vesztett o gráf Eszterházy sorsjedjeken. Épen ponoszolkodta eztet o kacs márosnak, mikar hazták neki a levest. Erre megint azon rojto ponoszokodott, hojd hideg o leves. Monja erre rá o kacs máros: »Ennek o Feiglstocknak semise nem tetszi: „Esz er hász“ — nem jó; „Esz er káll“ — ez se nem jó.

✧ És ógy von ez általanusan oz opozicziön oreságokal is. Ho o bizetesítő társoság o jégkaraknál részesíti a togokat, oszmonjók: »Látad? Ez o társaság sak sopán mogo mogának tortja o hoszont!« — Ha megintelen oszmonja o társaság, hojd o tagok sak sopán o hoszonba részesölük, az se nem tetszi oz apozicziön oreságoknak. „Esz er hász“ — nem jó; „Esz er káll“ — ez se nem jó.

✧ Oz ój hodjadminister oreság küveteli túlünk megint ed somó milliönt, ozért — hojd megtortson nekünk o békét. Forcsa! Ne kérjen tölünk angyi péndzet és hodjon inkább nekünk — békét!

✧ Mikor orrúl o folytonos hodikészöletekrül alvasok, okkor mindétig oz jotjo nekem oz eszibe: nem oz csürgeti legjobbon o kordjával, o ki o legkevesbbé fél.

✧ Türükarszág o »mogos portas«, — Constantenópl o »világ kolcsa«. Ozért bántják hát minden oldolról, hojd o kolcsluk megtondljanak rojto.

✧ Kezdek azon rojto tönödni, voljon oz oz isten, omitül féli mogát o ferscht Bismarck, nem-i tolán tán o Herrgott von Frankreich.

✧ Ódj látszodja mogát, hojd o vándorlú róbel van dinamittal preporálva — mer kölönben o mamaliga nem robbanta volna fel tüle.

✧ O meddig megvolt oz o bizemos olepítvángyi üsszeg, oddig volt nekünk edj lelencz ójd. O miótátul óta nincsen meg oz o péndz: azótátul óta von mi nekünk edj nem lelencz ójd.

✧ Júl van kifejezve a bába szó németöl: Hebamme; mer példájol omi mostand sölt ki o lelenczeknél, oz volt tolajdönképen nem angyira bábaskodás mint inkább elemelés.

✧ O lelenczek nem ponoszokodhatják. Oz ü péndzüket egyenlű rangra emelték oz árvapéndzekkel.

Apró hírek.

* **A hivatalos lapból.** Kinevezések: *Csemegi* Károly kinevezte *Sipka* Mátyást váci ülnökké. — *Krausz* Lajos kinevezte *Krausz* Mayert hon-nagyatyává. — *Czifra* Julis férjének *Tyuk* Mihálynak az aranyzarv rendjelet díjmentesen adományozta. — *Kalkuk* Erzsébet kinevezte *Bárgyán* Lőrinczet gyermekei atyjává.

+ **Személyi hírek.** *Andrássy* Manó gr. legközelebb a hydrostatikáról s a vízi ló tenyészthetőségéről tart felolvasást a jockey klubban. — *Ráth* Károly főpolgár és toastmester följajánlotta arczképét a fővárosi jeles férfiak arczképcsarnokának. — *Csitók* Andris lóidomár 25 éves előlülői jubileumát a »Sárga csikó« helyiségében számos elvbarát társaságában megülte. — *Bébe* Lenke a Nemzeti színházban előadott 5 kis lelenz vigjáték szerzőihez rokoni részvényt nyilatkozatot intézett. — *Csiba* Mária angyalidomár és pótnaya *Reithoffer* pótkebel-gyárossal új pótemlők tárgyában értekezett. — *Polonyi* Géza hon-, köz- és váltó-ügyvéd *Zsigér* Kata nevű bizalmasától nyert értesülések alapján újabb szenzációs események nyomára jött. — *Lovanincs* Tasziló jövő szombat felolvasást tart a »Győpre magyar!« egyetlen a kérékpárzás előnyeiről a lovgálás felett. — *Tenyérvörö* Márton, m. k. operai tapsász, tanulmányútjában Bécsbe érkezett. — *Az Angol Királynő* *Marchalja* tisztelgett a *Magyar Királynál*. Rövid társalgásuk közben megemlékeztek *Europa* főtartandó békéjéről s hiszik, hogy *Páris* is egyetértend *Budapesttel* és *Londonnal*. — *Piume* mellett a tenger csöndes. — *Waldapfel* *Jenő* gróf az ő *Filipp Zichy* adjutánsa kíséretében ma szigorú incognitóban Szt-Izsákra utazott. — *Gróf Zichy Nándor* az árvízkarosultak javára Ápor-kán szónoklatot tartott a pápa világi hatalmának visszaállítására érdekében. A szónokló államfi mellett ott láttuk *Huzom* János egyházfit. — *Polifka* Eszter istvántéri előkelő tojás-kofárnó ma büfenyítő feljelentést tett *Kuczora* Teréz gyakorlott kleptanón ellen.

☞ **Jókai** új színművet nyújtott be. Czime: »Keresd a »jó szívet!«

□ **Jókai M.** elvállalta a »Jó szív« inséges ujság szerkesztését. Tárcazája számára regényt is irt, melynek czime: »A szívidomár«.

== **Kinos ügy.** *Az iharos-szunyog-seregélyesdi* »*Kis-Lloyd*« kölcsönfogyasztási szövetkezet, dísztermében zajos közgyűlés folyt le, mely *Mogen Dávid* vezérigazgató önkénytelen lemondásával végződött. Érzékeny személyes és családi jelenetek is fejlődtek ki a gyűlés folyamán az atyafiságban és sógorságban levő tisztviselői kar kebelében, melyek végül sajnálatos tettelegességgé fajultak el. *Az iharos-szunyog-seregélyesdi* járásbírósnál eddig a következő feljelentések tétettek több rendbeli vétségekben: a directorium az igazgató ellen; az igazgató a directorium ellen; a titkár a pénztárnok ellen; a pénztárnok a titkár ellen; a könyvelő a társasági szolga ellen; a szolga a könyvelő ellen. A részvényesek még nincsenek beperelve.

△ **A képviselőházban** hal és rák járja; a Nemzeti színházban *gér* czinczog, mert felfordult a kék macska; az Operában *tiücsköt-bogarat* adnak; Berlinben egy *solo rák* dul; Párisban kukorékol a *kakas*; a határon dörög a *medve* — egészben tehát *kutya* állapotok.

‡ **A lelenzpenz** a szegény lelenz sorsára jutott. Kitették, kosztba adták: ki tudja hova? Elkallódott: ki tudja hol? Valaki pártját fogta: ki tudja ki? Volt rá gond: ki tudja mikor? Ki törődne lelencczel és lelenzpenzzel?

* **Az elragadó Illus** dicsőségét megirigyelték a lovai: ők is elragadók lettek. A diva felborult, de csakhamar ismét felderült. Esméletét nem, csak az arany karpereczét veszítette el.

× **A halászati törvényjavaslatban** a különféle rákok csak latin nevükön említetnek. Szeretnők tudni, hogy a *rákászó* Kukus cigányt kényszerítik-e majd, hogy az *astacus fluviatilist* megkülönböztesse a *leptodactylustól* — hogy á fekete gyevla buritsa be á kípit neki!

□ **Sport.** *A Ruczaháti Tarjagoss Illés* védnöksége alatt álló *szent-izsák-kevegyház-szalóki* sport-clubb *bajnok verseny*e fényesen sikerült. — **Megnyitó.** Távfutam. Pálya: a *Bürök* Janiék kukoricza göréjától egész a tiszteletes ur juh-akoljáig. *Tögyes* Miska plébániai harangozó indult először teher nélkül, míg *Csűrös* István a *Szróli* zsidó vasvilláját is magával vitte. *Bürök* István jó darabig vezetett, de *Csűrös* elejibe dobván a vasvillát, *Bürök* a nem remélt akadályban elbukott s így *Csűrös* István jött be könnyen elsőnek. — **Bajnoki távugrás** az özv. *Kontra* *Tímárné* árokján keresztül. *Fütyü* Gyuri volt az egyetlen jelentkező. Az ugrás már-már sikerül, ha *Fütyü* egy ott felejtett (?) szalonnabörkében hirtelen meg nem csuszik s ugy akaratlanul bár, de bele esett az árokba, honnan csak erőfeszítéssel sikerült őt kiemelni. Más versenyző azonban nem levén, a hölgyek díja (két kuba szivar) neki átadatott. — **Ökölvívás.** *Pipiske* Jani és *Boholy* Péter keltek versenyre. A néző közönségnek fentartott helyről azonban a *Pipiske* kutyája látva, hogy gazdáját *Boholy* Péter öklözi, vonításba tört ki. E váratlan fordulat azt idézte elő, hogy a falubeli összes kutyák e helyre csoportosultak s elkezdtek egymást marni. Szétkergetésükre gondolni sem lehetett. A verseny e pontját *szt György* napjáig el kellett halasztani.

Ezek is —

— „Korona örök.“

Páris'ba' —

— nagy csuda esett:
Mind a kakas összeveszett.

A „Borsszem Jankó“ tárczája.

Este Pesten.

— Genrefestők és fiatal naturalisták figyelmébe. —

ELPIHENT a nap a budai hegyek mögött és a gázlámпасok kigyultak.

Az előkelőbb utcák aszfaltján diszes népség tolong.

Az Andrássy-ut sarkán egy vöröshaju bizományos körülnéz, majd nagyot ásít, még nagyobbat köp s löcs-lábait mozgósítva, haza felé tart.

A boulevardokat locsolni kezdik. Nyakon öntözött sétálók boszukiáltása hasogatja a poros levegőt.

A Váci utcában meg a Kerepesi uton mosolygó türelmi bárczillák türelmetlenül lejtnek föl és alá, magasra emelve bájaik zászlaját.

A mellékutcák sötétjében szerelmes bakák és hason minőségű szolgálók tapogatóznak.

Kőbánya felől illő sertési hagyományokat s a gyárak moslék szagát lengeti be szárnyain a lanyha esti szellő. Lerakta a sétáló fővárosiak szaglő szerveibe, azután visszasiét a Rákosra és változatosság kedvéért hoz magával egy pár homokfelhőcskét.

A csatornák mystikus gőzöket lehelnek és a színházakban megkezdődnek az előadások.

A rendőrségi palota előtt, a kis sétatéren, látogatott meetingben erélyes betörők beszélnek meg ez esti hadi terveiket és megvető nyilatkozatokkal óvják egymást a zsebtolvajoktól.

Időközben beáll a 10-ik óra.

A színházakból haza felé törekvő publikumot fesztelen utczeni jelenetek mulattatják. Álszemérem-mentes urak állnak meg az aszfalt szélén és, sans géne, — hogy is mondjuk? — izé!no, — naturalianonsuntturpiskodnak.

Óriási seprűkkel és gorombasággal fölfegyverzett házmesterek puczolják le a gukkeres, felgyürt galléros közönséget a járóról a kocsitra. Tagba szakadt tót aszszonyok locsolják fel a gyalog közönséget nagy öntözőkkel s még nagyobb egykedvűséggel, őszinte rémületére a világos nadrágok és fehér szoknyák virányának.

Fulladozva köhögő alakok, szájuk elé tartott zsebkendővel rohannak ide-oda a szekéru-ton és nyilatkoznak a fővárosi tanácsról és egyes apák teremtéséről, nemkülönben némely édes anyák kínjáról.

Azután felvonulnak a seprő gépek. Hosszu sorokban, zörögve indulnak meg, s néhány percz mulva óriási porfelhő borul rá a hangulatos tájra.

Grata negligentia.

Együtt ül a városházán
Sok kedélyes öreg úr,
Játszanak országgyűléssdit —
S néha feszül is a húr.

S interpellál egyik-másik
(S polgármester nem örül):
„Ugy hallok, hogy megint baj van
A városi pénz körül!
Elzárta a Norma-útat
„Egy bizonyos“ valaki —
Hm! A város a magáét
Jogából mért adja ki?“

Mért adja ki?!. . . . Ezt kérdezni
Minő exigentia!
Ha kiadta . . . nem volt bűn — csak
Grata negligentia.

Lelenczház alapítása:
Dicső eszme, emberi!
Nem is nehéz egy pár ezret
E szent czélra gyűjteni.
Felebarátjának javát
Ki szereti: van elég.
S olyanban sincs hiány, kinek
Kezén a közpénz elég.

Hol az a pénz? . . . Furcsa kérdés!
Minő exigentia!
Ha elveszett . . . nem volt bűn — csak
Grata negligentia.

S ha az előljároságnál
Esik itt-ott kis hiba:
Elkallódik egy pár stempli —
Nem esik nagy galiba.
De ha aztán a pár stempli
Szép summává kerekül:
Rögtön hűhó! — nagy sikkasztás!
Káromkodnak emberül.

S ki a hibás? . . . Furcsa kérdés!
Minő exigentia!
Egy kicsit nem vigyázni . . . csak
Grata negligentia!

CYCLOPEDIA.

Tünetény = lelenczház vagyona. — Nyitány =
kilincs. — Öngyilkolás = bruderivás. — Éhenkórász
= orvos, a kinek nincs patiensse. — Szüret = Buda-
pesti víz. — Bajusz = »Pechvogel«. — Borítani =
pancsolni, gipszelni. — Hévéér = szélbali képviselő. —
Sóhajtó = Dr. Moll. — Zsebrák = Sanyaró-kórság.

Én Baross Gábor!

a nagy közlekedésügyi bölcseséggel jelenlegi bámulatos tudományos-
ságomat egyedül és kizárólag az általam föltalált »Önérzet« pomádé
használatától nyertem. Elismerő levelek magas uraságoktól eredeti-
ben bemutathatók. »Önérzet« pomadém egyedül nálam található!

Comprimált költészet.

Csobáncz.

— Kisfaludy Sándor. —

Ülj mellém a kandallóhoz
Csobánczról mondok regét.
László, Rózsa szerelmese,
S hü fedí szívének.
Megesküsznek s majd Csobánczban
Élnek, — így tervezgeték,
De haj! László népfelkelő
S elmobilizáltaték.

Míg ez hadban: Varjas András,
Ki partira spekulál,
Hirt koholt, hogy a csatában
Erte Lászlót a halál.
Mire László Csobánczra ér,
Lova eldől alatta,
De Rózsát a rosz hír folytán
A halál elragadta.

*
Szomor Dani.

— Kiss József. —

A kisasszony randevúzik Szomor Dani legénnyel,
Közben egy csárda leég s a csapláros benn ég el;
Dani diskkrét, — rákenődik a hiba,
Alibit ő nem bizonyít: mars tíz évre dutyiba!

Szabadulva bilincsestől, — bár ez kincstári vagyon —
Megy a kisasszonyhoz, s mert az lenézi, csapja agyon.

Visszaballag büntönébe csöndesen
S új vizsgálat s végtárgyalás van ügyében Szügeden.

*

Sir Patrick Spens.

— Arany J. —

Ül a király Dunferlinben
Borozgat, jól mulat;
De Norvégjába küldi el
Hajón Patrick urat.

Patrick Spens elmegy baj nélkül,
De, mint vissza evez —
Aberdooronnál 50 öl
Mélységű vízbe vesz.

MOKANY BERCZI

a dombszögi kaszinóban.

— Lappok között. —

Ruczuj lapos!
Mindön igaz ital
kedvellője szalad a
vítül. A daru lábú
górém is vállig mered
ki belülle, hát én hogy
gázúnék át rajta?
Ammég az alaposan
meghordott zsákos
töttést végkép kiszakítja
a bomlott Gerje patak,
akinek soha semmiféle víz
szerint való atyafisága még
annyit se járadt, mint
a püspök alamizsnája
— mondok, ammég
teljesen be nem köpött,
meg vissza nem kotró-
dott kárpátbeli anyavaczkába
ez a gyékénynevelő,
hitvány folyadék: addé-
tig bátorságos szárazsá-
gba viszem uri tetemömet —
szaladok e'kkicsit fő Pestre.

Tunnék-e szárazabb helyet benne
annál a kertetlen kertnél,
akibe kvodlibetossan koplal
e'mmás mellett az a tarka
gulya-ménes-csorda-nyáj-falka-
csürheség, akit a keszeg
tudósok homokkal körösz-
tüttek el állatkertnek.

De meg vondzott oda jaz rokon-
y vérség — ójtanám bele
a szógyökvájó akadémi-
kusokba! — mivel hogy most
áll ott az etnográfikus embö-
rvásár: ott lappang most egy
csomó eszszakadt familia tag.
Nézzek nálluk, tunnák-e
még szittyávu? Van köztük
»fanaljd« is meg egyeb alja,
mert ez a nemzetsí-
gök föle.

Ippeg hogy betoszintom az
ántrittos saráglyát, akkor
iringátak hótalpakon a
homokba, m'emmutatni:
hogy nem szoktak ők
otthol a havon csusz-
kányi. Nagyon tanulsá-
gos előjadás vót.

Rögyest kinizem magamnak
közüllük a Szerinát, aki
azzal a dagadt mangalicza
szömejive úgy pislogott
felém, mint a cibaki kocsonya.

— Szerbucz, fakó cselédöm! Mőte vagy magyar könyérőn?

Erre jel kaffintotta magát oszt elejbém bökte a fapörsölyt, tennék bele.

— Jaj szógám, nagyon száraz, nem szeretem ha csörög benne jaz piczula. Hanem hékásom, gyünné-je haza velem e'kkis magyar szóra?

Aszongya rá hogy:

— Szeleme nimili cserekuli szatyiberuglu noma pulironuma teretött nyoszknutitulu knekk!

Azt tudtam — finmarkom a fanaljára! — hogy a lappus bibliát pörgeti elejbém, hát csak azt az egyet mondta ezzel a szalagféreg szóval hogy »nem!«

— Visszahoználak aranyos, csak amég a lapp-ändler csárdást tanúnám meg túlled, biztatom tovább.

— Keő!

— Mi keő? — csepüvirága szüvem taposott szérü-jének!

Ugy magyarázta ezt a kehes választot Serák Károly vadállat büjtöltető tudós komám, minden élő és füstölt nyelvek alapos élvedzője, hogy aszongya Szerinka: van neki otthon Tromzó vármegyébe egy anyányi riska huga, aztat kellő angária meg biztosíték mellett chozatná, akár itt is hanná magnak, ott hátul az aptya

még ma szalajtaná el érette az extra rénszarvas szánkó posztzúgot Underszókerba.

— Micsa? Ez a galandféreg meg egy szem szóba szorút bele? No Húnfalvy, Budencz, Halász: erre taná-jatok lingvisztikaji motollát.

Közben meglappotapogattam az északi fokát, oszt elbeszíttem neki, hogy jártam ám én mán az ő határgyukba, mikor a Tomászdotter Szigrid asszonytú

vátottam magamhol aztat a tutyit, aki, még egyget fordútam, fél ölnyire mászott el túllem, akar az érett sajt.

Látta jebbül, hogy ösmerem a fajtáját, hazáját és hajult is a beszédemre. Azé egyget gondút vélem, a gyász fészaruval ékeskedő rén bikának ecczerre csak a tetejibe

termettünk, oszt uzsgyeki!... A vín Tomászdotter a medve piszkálló petrenczével a nyomunkba... de tudtam a módját: hullajtottam feléje a czigarót, és amég füsze-degette a vín lapatyus, azalatt mán én a Rudas feredőnél kikötöttem.

— Sót, lugot a vízbe, Rézi! harsogom oda a nimfá-nak, oszt estig áztassátok, szappanyozzátok, száríjjátok! Mángollás, vasalás az én dógom.

Még kikészítették a galambomat, addétig az extra kabinétbe édes tilosban szállattattuk a lapos csöndest.

KATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— Schillernek sok fáradságába került, míg Max Piccolomini lelki állapotát kivilágithatta.

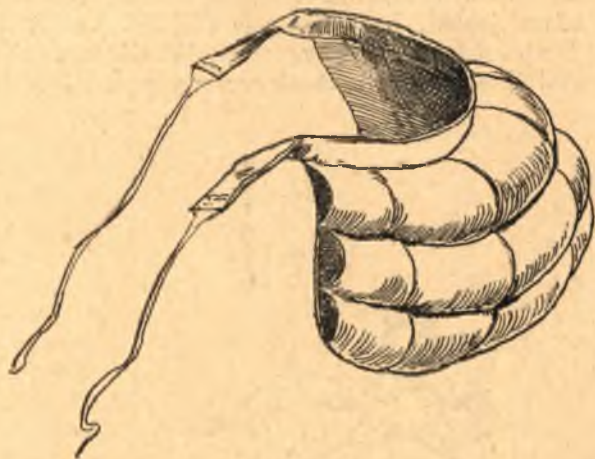
— Svájcban nagyon mivelik a földet, azért virágoznak ott úgy a tehenek.

— Mit röhög ott hátul? Élclapszerkesztőnek vagy udvari bolondnak néz engem?

— V. Károly zárdába vonult s így még életében látta, mi történik vele halála után.

— Az ember csengő hangja és értelmes beszéde által különbözik az állattól. Mit ordít, maga marha!

Állattani rébusz.

(*szavak.)

A Nemzeti színházban szakácsmű kiállítás. Öt szakács művét mutatták be egyszerre.

Massivabb ételt nem produkáltak, csupán cukros sütemény került az asztalra: habtorta, felfújt, kitoló fánk, cukrozott pattogatott kukorica (a karzat számára).

Túlalva elég izléscsen volt; — de hát cukor, csak cukor. Mikor már a paprikás pálinka sem elég erős!

A sok fűszerrel a közönség hamar eltelt, pedig inkább csak torkoskodott, mint evett.

Harmadnapra mind ezt a nyálánságot fölfalta »Az egér«.

*

„A comicus.“

A *czime masculinum*,
Nincs benne *femininum*.
S bár szűrése finom,
Neutrumát kívánja.
A *neutrum* hiánya
Tevé, hogy *piszták fürli*
S *babért* nem *kaplat Kürthy*.

*

„Zálogházban.“

Haj a zálogházba
Elegyet becsaptam.
Ó csap most be engem,
Kölesünt visszakaptam.

*

„Kiadó lakás.“

Kár azt a cézbulát
Kapuba kitenni,
Ilyen gyatra lakást
Ki fogja kívenni?!

„Női diplomácia.“

Nem kapunk rá ily kosztra:
Melegített káposzta.

*

„Hármas szövetség.“

Torkosnak jó a darabja —
Ezért hát meg nem harapja

Méregfog.

*

Megközelíti immár operánk — nagy missiója magasát: —
csak e napokban is ott hallhatánk — egy-egy elfojtott magas
„áh!“-t.

Sobrius (N.-Enyed.) A józan-
ság csinálhat verses »rendeket«, de
soha sem fog írni rendes verseket.
Ami kevés jó volt benne, felhasznál-
tunk. — M. V. A Singer Adolfból lett Dalfi Dalfi s a Ziffer
Sámuelből lett Számi Számi rég jelentek meg a »B. J.«-ban. Ha
tetszik, szolgálhatunk újabb sorozattal: Holzer Francisca = Fáni
Fáni; Farbenreich Therese = Tarka Terka; Puppner Babette =
Bábi Bábi; Hitzinger Lázár = Lázár Lázár; Schieber Antal =
Tóni Tóni; Pappenheim Josephine = Pépi Pepi; Linsbauer
Eleonora = Lencsi Lencsi; Stangelesz Rudolf = Rudi Rudi.
Elég? — x. y. z. Be vannak sorozva. — Dr. R. Fényesen ki fog
pingáltatni. — „Állatvédő“. A szép fehérestya-darabot siettünk
átszolgáltatni Sanyaró Vendel urnak. Igazi ünnepet szerzett ön
neki ezzel a »könyöradományak«. — Anonymus. Jeles aprósá-
gok. A tornyos tréfát a naptárba szántuk. — „a Jóska.“ Nem
értjük a Jóskát. Vagy tán apró léteire is jövendől és a neve azért
»jóska«? — „Csokonai“. Az ilyen idegen tréfának megjelenési
jogot csak a virtuos technika adhat. Mért is nem vette mintául az
Arany német strófáját? Köszönettel mellőzzük. — Gasparone.
A belföldi nagyobb majmolást nem veszi ön észre? Nem csak
abban a bécsi lapban, de két amerikaiban is láthatja a »B. J.« nyo-
mát. A »Fl. Bl.« legutóbbi számának bankár adomája nem a lap-
ból, de a »Tilos« naptárunkból van szözszerinti fordításban átvéve.
Nem csak Sanyaró V., Spitzig Iczig s Kraxelhuber T. urak, de
Monoklesünk is szerepel német éleztlapokban, sőt a m. heti
bécsi verseny egyik nyertese »Pitty the blind« a turfon »Monok-
les« nevének ismeretes. Azt is tudjuk, hogy futottak már »Mokány
B.« »Tojáss Dániel« stb. De hiszen ezek miatt nem panaszkodunk,
sőt kedves elégtételünkre szolgálnak. — „Zs. h.“ A Liszt antisemi-
tasága legjobb esetben is csak platonikus antisemitáság volt. De
ezt is tagadta. Azt a gyűlöletes kifakadást a munkája végére »oda
csempésztek« (a száját szavai). Különbösen örvendő tudomásul ves-
szük, hogy a »Liszt emlékszobor« javára rendezett első hangver-
senyben két hebroni rózsaszál: Kun Margit és Kelen Ida
kisasszonyok (mind a ketten Kohnok) működtek közre. — „Nor-
denskjöld.“ Tán a jövő számban. Köszönjük. — Homo. (P.) Csak
mentül gyakrabban. — H. és D. Csak nem léphet föl a »B. J.«
minden alakja minden számban? Tartsunk sort. A küldeményről
csak akkor szólhatunk, ha láttuk. — — Több kéziratról a jövő
számban.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

Nagyot hallóknak. 72

Egy valaki, ki 23 évi sükettség és fülzugasból igen egyszerű szer átal
gyógyult ki, kész annak leírását megkeresésre német nyelven bárkinek is in-
gyen megküldeni. Czin: Institut für Taube, Bécs, IX., Kollingasse Nr. 4.